Grafika komputerowa i komunikacja człowiek komputer

Laboratorium 4

Oświetlanie scen 3-D

Wykonał:

Ivan Hancharyk 264511

Termin zajęć:

WT/TP/8:00

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest ilustracja możliwości oświetlania obiektów na scenach 3D z wykorzystaniem biblioteki OpenGL.

2. Wstęp teoretyczny

W procesie generacji obrazu obiektów 3D w grafice komputerowej kluczowym aspektem jest prawidłowe obliczanie oświetlenia. Mechanizm renderujący OpenGL używa różnych modeli oświetlenia, a jednym z najbardziej powszechnych jest **model oświetlenia Phonga**. Jest to model oświetlenia punktowego, który pozwala na realistyczne symulowanie interakcji światła z powierzchnią obiektów w przestrzeni 3D. Dzięki temu możliwe jest uzyskanie efektów takich jak cienie, połyski czy refleksje.

Model Phonga oblicza oświetlenie na podstawie trzech składowych:

- Ambient (światło otoczenia) jest to światło, które oświetla wszystkie obiekty w scenie w równym stopniu, niezależnie od ich położenia względem źródła światła. Odpowiada za podstawowy, stały poziom oświetlenia, który nie zależy od kata padania światła.
- **Diffuse (światło rozproszone)** jest to część światła, która pada na powierzchnię obiektu i zostaje rozproszona w różnych kierunkach. Oświetlenie rozproszone zależy od kąta padania światła na powierzchnię obiektu, co daje efekt cieniowania.
- **Specular (światło odbite)** symuluje odbicie światła od połyskliwych powierzchni obiektów. To światło sprawia, że na powierzchni pojawia się wyraźny biały punkt refleksji, który umożliwia określenie, z jakiego kierunku pada światło.

Dodatkowo, w celu uzyskania realistycznych efektów, **shininess** (połysk) kontroluje stopień połysku powierzchni obiektu, czyli jak gładka i błyszcząca jest dana powierzchnia. Wyższa wartość shininess sprawia, że powierzchnia staje się bardziej lustrzana, co zwiększa wyrazistość odbicia światła.

Aby uzyskać pełną kontrolę nad wyglądem obiektu w scenie, OpenGL umożliwia modyfikację zarówno materiałów obiektów, jak i właściwości źródeł światła. Dzięki funkcjom takim jak **glMaterialf()** i **glMaterialfv()**, można ustawić parametry materiału obiektu, które obejmują powyższe składowe (ambient, diffuse, specular, shininess). Z kolei dla źródeł światła funkcje **glLightfv()** i **glLightf()** pozwalają na ustawienie takich właściwości jak pozycja, rodzaj światła, czy współczynniki tłumienia.

3. Realizacja zadania

Obliczanie wektorów normalnych

```
// obliczenie wektorów normalnych
XU = (-450 * pow( \times U, y: 4) + 900 * pow( \times U, y: 3) - 810 * pow( \times U, y: 2) + 360 * U - 45) * cos( \times M_PI * v);
Xv = M_PI * (90 * pow( x u, y: 5) - 225 * pow( x u, y: 4) + 270 * pow( x u, y: 3) - 180 * pow( x u, y: 2) + 45 * u) * sin( X M_PI * v);
YU = -5 + 640 * pow(x: u, y: 3) - 960 * pow(x: u, y: 2) + 320 * u;
Yv = -5:
ZU = (-450 * pow(x u, y: 4) + 900 * pow(x u, y: 3) - 810 * pow(x u, y: 2) + 360 * u - 45) * sin(X: M_PI * v);
ZV = -M_PI * (90 * pow(x u, y: 5) - 225 * pow(x u, y: 4) + 270 * pow(x u, y: 3) - 180 * pow(x u, y: 2) + 45 * u) * cos(X M_PI * v);
vectX = Yv * Zu - Yu * Zv;
vectY = Zv * Xu - Zu * Xv;
vectZ = Xv * Yu - Xu * Yv;
//normalizacia
float vectorLen = sqrt(x: pow(x: vectX, y: 2) + pow(x: vectY, y: 2) + pow(x: vectZ, y: 2));
if (vectorLen == 0) vectorLen = 1;
vectors[i][j][0] = vectX / vectorLen;
vectors[i][j][1] = vectY / vectorLen;
vectors[i][j][2] = vectZ / vectorLen;
if (i < (N + 1) / 2) {
   vectors[i][j][0] *= -1;
   vectors[i][j][1] *= -1;
   vectors[i][j][2] *= -1;
```

Powyższy fragment kodu oblicza wektory normalne dla punktów na powierzchni 3D, która jest opisana parametrami u i v. Współrzędne punktów na powierzchni są obliczane na podstawie funkcji matematycznych, a następnie wyliczane są pochodne tych współrzędnych względem u i v (Xu, Xv, Yu, Yv, Zu, Zv). Na podstawie tych pochodnych obliczany jest wektor normalny, który jest wynikiem iloczynu wektorowego dwóch wektorów stycznych do powierzchni. Następnie wektor normalny jest normalizowany, co zapewnia, że ma jednostkową długość. W przypadku punktów znajdujących się w jednej z pierwszych połówek powierzchni, wektor normalny jest odwracany, aby zachować odpowiednią orientację.

Sterowanie ruchem źródła światła

Kiedy lewy przycisk myszy jest wciśnięty (**statusLeft** == **1**), pozycja żółtego światła (źródło **GL_LIGHT0**) jest aktualizowana na podstawie ruchów myszy w kierunku poziomym (**delta_x**) i pionowym (**delta_y**). Zmienne **azymuth_light0** i **elevation_light0** przechowują kąty azymutu i elewacji, które określają pozycję światła w przestrzeni. Po obliczeniu nowych kątów, współrzędne żółtego światła są aktualizowane, a funkcja **glLightfv()** ustawia nowe położenie tego światła w scenie.

Podobnie, gdy prawy przycisk myszy jest wciśnięty (statusRight == 1), pozycja niebieskiego światła (źródło GL_LIGHT1) jest aktualizowana w zależności od ruchu myszy. Analogicznie do żółtego światła, zmienne azymuth_light1 i elevation_light1 przechowują wartości kątów dla tego źródła. Kiedy kąt azymutu lub elewacji przekroczy określony zakres (np. -360 lub 360), jest on resetowany do wartości początkowej, co zapewnia płynność ruchu światła wokół obiektu. Po zaktualizowaniu pozycji, współrzędne niebieskiego światła są ustawiane za pomocą funkcji glLightfv(), co umożliwia dynamiczne dostosowywanie jego lokalizacji w przestrzeni 3D.

Definicja parametrów materiału i źródeł światła

```
GLfloat mat_ambient[] = { [0]: 1.0, [1]: 1.0, [2]: 1.0, [3]: 1.0 };
GLfloat mat_diffuse[] = { [0]: 1.0, [1]: 1.0, [2]: 1.0, [3]: 1.0 };
GLfloat mat_specular[] = { [0]: 1.0, [1]: 1.0, [2]: 1.0, [3]: 1.0 };
GLfloat mat_shininess = { 20.0 };

GLfloat light_ambient[] = { [0]: 0.1, [1]: 0.0, [2]: 0.0, [3]: 0.25 };
GLfloat yellow_light_diffuse[] = { [0]: 1.0, [1]: 1.0, [2]: 0.0, [3]: 0.0 };
GLfloat blue_light_diffuse[] = { [0]: 0.0, [1]: 0.0, [2]: 1.0, [3]: 1.0 };
GLfloat light_specular[] = { [0]: 0.5, [1]: 0.5, [2]: 0.5, [3]: 1.0 };
GLfloat att_constant = { 1.0 };
GLfloat att_linear = { 0.05 };
GLfloat att_quadratic = { 0.001 };
```

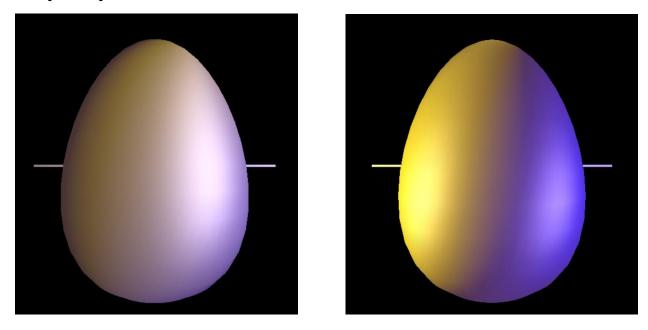
Ustawienie parametrów materiału i źródeł światła

```
glMaterialfv( face: GL_FRONT, pname: GL_DIFFUSE, params: mat_diffuse);
glMaterialf( face: GL_FRONT, pname: GL_SHININESS, param: mat_shininess);
glLightfv( light: GL_LIGHTO, pname: GL_AMBIENT, params: light_ambient);
glLightfv( light: GL_LIGHTO, pname: GL_DIFFUSE, params: yellow_light_diffuse);
glLightfv( light GL_LIGHTO, pname: GL_SPECULAR, params: light_specular);
qlLightfv( light: GL_LIGHTO, pname: GL_POSITION, params: yellow_light_position);
glLightf( light GL_LIGHTO, pname: GL_CONSTANT_ATTENUATION, param: att_constant);
glLightf( light: GL_LIGHTO, pname: GL_LINEAR_ATTENUATION, param: att_linear);
glLightf( light: GL_LIGHT0, pname: GL_QUADRATIC_ATTENUATION, param: att_quadratic);
qlLightfv( light: GL_LIGHT1, pname: GL_POSITION, params: blue_light_position);
glLightf( light: GL_LIGHT1, pname: GL_CONSTANT_ATTENUATION, param: att_constant);
glLightf( light: GL_LIGHT1, pname: GL_QUADRATIC_ATTENUATION, param: att_quadratic);
```

Ustawienie opcji systemu oświetlania sceny

```
glShadeModel( mode: GL_SM00TH);
glEnable( cap: GL_LIGHTING);
glEnable( cap: GL_LIGHT0);
glEnable( cap: GL_LIGHT1);
glEnable( cap: GL_DEPTH_TEST);
glClearColor( red: 0.0f, green: 0.0f, blue: 0.0f, alpha: 1.0f);
```

Przykłady działania:

Rysunek 1 i 2: początkowe położenia światła na starcie programu i przy zmienionym położeniu źródeł światła

4. Wnioski

Projekt umożliwia interaktywną manipulację oświetleniem oraz obiektami 3D przy użyciu bibliotek OpenGL i GLUT. Pozwolił on na zrozumienie podstaw techniki oświetlania obiektów w przestrzeni 3D oraz ze sposobem wyznaczania wektorów normalnych do punktów na powierzchni opisanej przy pomocy równań parametrycznych.